

دەركهوتەى سىماى شۆمەزى جۆرەجۆرى كوردى لە پشتهى مرواریدا

د. یەدوللا پەشەبادى

زمان و ئەدەبى كوردى- زانكۆى كوردستان/ ئێران

پوخته:

عەلەئەدىن سەجادی وەكوو یەكێ لە كۆلەكە ئەستورەكانى ئەدەب و فۆلكلۆرى كوردى، بە كۆكردنەوێ پشتهى مروارى گەنجینهیهكى تۆكمەى لە زمان، فەرھەنگ و كەلەپوور و ئەدەبى كوردى پێك-ھێناوە. ئەم بەرھەمەدا بە پێى داكەوتى دنیاى كەسایەتییەكان پەنگ و بۆن و شیوە و سىماى تێكپرای خەلكى كورد دەبینینەو. پشتهى مروارى وەكوو باخچەیهك دەنۆینێت كە لە زۆرىنەى چىن و تاقمى خەلكى كورد ئەندامى تێدا ھەبێ. گەرنەگەرىن نیشانەى ئەم حوزوورە ئەم بەرھەمەدا لە ئەدەبى شۆمەزەكاندا دەردەكەوێت. ئەم ئێكۆلۆجیەوێ لە سەر شۆوازی خوێندەوێ شىكارانە دەیبەوێ بنەما و دەركهوتەكانى ئەم شۆمەزارانە و دەوریان لە پێكھێنانى تێكپرای سىماى ئەدەبى كوردى لەم بەرھەمەدا ئێكەداتەو. كۆى بابەت ئەوەمان بۆ دەردەخات كە ئەم بەرھەمە گەلەك سىماى بێخەوش و بێخەلتى زمان و ئەدەبى كوردى بۆ پاراستوین. ھونەرى عەلەئەدىن سەجادی لە پێكخستن و پازاندنەوێ ئەدیبانەى دەقەكاندا.

پەشەپەن سەرەكى: عەلەئەدىن سەجادی، پشتهى مروارى، ئەدەبى فۆلكلۆر، شۆمەزار.

۱- پێشەكى:

پشتهى مروارى وەكوو یەكێ لە گەرنەگەرىن بەرھەمەكانى عەلەئەدىن سەجادی (۱۹۰۷-۱۹۸۴) و ھەروەھا یەكێ لە بەرھەمە پێشەنگەكانى بواری خۆى لە ئەدەبى كوردیدا دێتە ئەژمار. ئەم ئەدیب و نووسەر و مێژووى ئەدەبنووسە ھەولێداوە گەلەك قسەى نەستەق و نەزىلە و پاز و سەرگورووشەى كۆنێنە كە بە درێژایى پۆژگارە لە زمین و مێشكى گەلدا چەقى بەستبوو، بەینێتە سەر كاغەز و تۆماریان بكات. ئەم كاری لە زاتى خۆیدا ئەرکێكى گەرم و پەریایەخە و ئەدەبى زارەكى و فۆلكلۆرى كوردى زۆر پێویستى بە كاری لەم چەشنە و درێژدانیتى. ئەم بەرھەمە ئێوپیژى قسەى خۆش و نوكتەیه؛ نوكتەش بێ-گومان «بەشیكى گەرنەگ و زیندووى كەلتوورى ھەر نەتەویمەك پێكدەھێنێت» (بەرژمەند،

٢٠١٣: ٣؛ ئەدەبی کوردیش سامانیکی زۆری ئەم بەشە زیندووەی تێدایە کە بەداخەوه زۆر کەمی ھاتۆتە نووسین.

١-١. شروڤەى بابەت:

ئەم وتارە تێدەکۆشی چوارچێوە و شیوازی کارى ئەلەدین سەجادی لە تۆمارکردنی ئەم بەرھەمەدا و پادە و چەشن و ئاستەکانى حوزوورى شیومزاری جۆریەجۆری کوردی شیکاتەوه. ئامانجى سەرەکی ئەم توێژینەوهیە لە لایەکەوه گەشتن بە پێیاز و ناسینەوهی شیوەی کارى ئەلەدین سەجادییە و لە لایەکی تریشەوه وەدەرختنى ئەدگار و تاییەتمەندییەکانى شیومزارە کوردییەکانە لە قۆناغیکی میژوویدا. بۆیە خستەبەر دەستی سیمایەک لە پادە و چەندیتی و جۆریەجۆریتی شیومزارەکانى نیو رشتەى مروارى و پۆلێنبەندى کردیان و لیکدانەوهی چەندەرھەندەیان و دیاری کردنى تاییەتمەندییەکانیان، چوارچێوەی سەرەکی ئەم توێژینەوهیە پێکدەھێنێت.

٢-١. پێشینەى لیکۆلینەوه:

لە بەستینی لیکۆلینەوهی ئاکادیمییدا بەداخەوه توێژینەوه و لیکۆلینەوهیەکی زانستییانە لەسەر ئەم بابەتە بەدی ناکرێ. گەرچى جیگەپوپیگەى ئەلەدین سەجادی بەتاییەت بە بۆنەى کتیبى میژووى ئەدەبى کوردی یەکەیهوه زۆر دیار و بەرچاوه و بێنراوه و جیگای شیاوی خۆی پێدراوه، بەلام سەبارەت بە رشتەى مروارى کارێکی زانستى ئەوتۆ نەدۆزرايهوه. گەرنەگرتین سەرچاوهیەک کە پوختوپاراو باسى ئەم ئەدیبەى کردبێ، میژووى ئەدەبى کوردی (٢٠٠٦) ی مەرف خەزەندەرە کە باسیکی بۆ تەرخان کردووه. خەزەندەر لە باسى نووسەریتى ئەلەدین سەجادی بەتاییەتى باسى رشتەى مروارى کردووه و جەختى لەسەر ئەوه کردووه کە نووسەر ئەم بەرھەمەى بە زمانیکى میلیلى سەرزاز وەکوو بەرھەمیکی قۆلکۆر تۆمار کردووه (ھەمان: ٥٧). خەزەندەر ھەرھەمە ئەم بەرھەمە بە شانازی ئەدەبى کوردی دەزانێ (ھەمان). ھەندێ سەرچاوهی وەکوو نووسینەکانم لە بواری پەخە و لیکۆلینەوهدا لە حوسین عارف (٢٠١١) چاومەوان دەکرا کورتەئاماژەیکەش بەم باسەى تیدا ببايەت. پەتووف عوسمان (٢٠١١) لە کتیبى ئاسۆیەک بۆ پەخەى ئەدەبىدا باسیکی تەرخان کردووه بۆ وتاریکی ئەلەدین سەجادی کە گەرچى ھەندێ دوورە ئەم باسەى ئێمە، بەلام وەکوو پێشینەیکە سەبارەت بەم ئەدیبە دێتە ئەژمار. لە کتیبى پەخەگرانی ھەر و شیواز لە جیرۆکی کوردی/لە چەند شوێنیکیدا (حەسەن، ٢٠٠٥: ١١٠، ١١٥ و ١١٧) ئاوپێک لە نووسینە جیرۆکییەکانى ئەلەدین سەجادی دراوتەوه. نووسەر لەو باسەیدا ئاماژەى بە کارتیکەری ئەدەب و فەرھەنگى عەرەبى بە سەر ئەلەدین سەجادییەوه کردووه. ھەر ئەم کەمایەسییەکە

له لیکۆئینهوه سهبارت به بابتهی ئهم وتاردا ههستدهکړئ، گزندگی و پووستیتیی ئهخامدانی ئهم لیکۆئینهوهمی دووچهندان کردۆتهوه.

٣-١. ئامانج و شیوہی لیکۆلینهوہ:

وہک باس کرا، ئامانجی سەرەکیی ئەم لیکۆئینەمویە خستە پێش چاو و دیاری کردنی سیمای شیۆمزارە کوردییەکانە لە کتیی **پشتەمی مرواری**دا. لیکدانەووە و ناسینەووی تایبەتمەندییە زمانییەکانی ئەم کتیبە و دەرپراوێژی جۆرەجۆر کە سەجادی تۆماری کردووە، لە تەمەرەکانی باسەکەیه. ئەم لیکۆئینەمویە بە شیۆدی تەوسیفی-شیکاری ئەنجام دەدرێت.

۱-۴. علائمه‌دین سه‌جادی و رشته‌ی مرواری

بئىر گومان غەلانەدىن سەجىدى (۱۹۰۷-۱۹۸۴) - زادى گەرەكى قەتارچىنى شارى سە (خەزىنەدار، ۲۰۰۶: ۵۵/۷) - يەككى ئە گىرگىزىن كەسايەتتەكەنى ئەدەبى كوردىيە؛ بەتايىيەت ئە بارى لىكۆلىنەمە و رادەست كوردنى زانستە ئەدەبىيەكانەمە. سەجىدى و يىراى دامەززانى بەشى ئەدەبى كوردى ئە زانكۆى بەغدا ئە سالى ۱۹۵۹ وەكوو مامۇستاي ئەم بەشە ئەركى نواندووە (كۆمەلە وتارى كۆنفرانسى زانكۆى گەرميان: ۲۰۲۱). هەزار (۲۰۰۷: ۴۶۸) وەكوو يەككى ئە ئەندامانى بىنەپەتتى كۆپى زانىبارى كورد و خاوەنى چەندىن بەرھەم ناوى بردووە. ئەم ئەدىيە ئە پىشخستىن و پىگەياندىنى پەخشانى كوردىدا و ھەروھە ئە جىخستنى لىكۆلىنەمە زانستىيانە بە زمانى كوردىدا دەمۆركى گىرگى بووە (بۆ نمونە بىروانە: سەجىدى، ۲۰۰۰ و ھەروھە: ھەر ئەم، ۲۰۱۸). ئەنووسىندا شىۋەمەكى نوپى گىرتووەتەبەرو ئە ھەندى بابەتى نووسىندا بە داھىنەر دەمۆركى (ھەزار، ۲۰۰۷: ۴۶۸). بەرھەمەكانى سەجىدى چەند بوار دەگىرنەمە كە گىرگىزىن بىتتە ئە مېژووى ئەدەب، قۆلكلۆر و ئەدەبى زارەكى، لىكۆلىنەمە ئەدەبى و پەوانبىزى. سەجىدى ئە نووسىنى چىرۆك و يادداشت و بابەتى بەكەلكدا بالادەست بووە و ھەولە داوە خەلك ئاگادار بكاتەمە (گەنجەيى: ۲۰۱۶). ئەم نىۋەدا **پشتەي مروارى** كە دەكەوتە خانە قۆلكلۆر و ئەدەبى زارەكىيەمە بە بۆنە پىرگار كوردنى سامانىكى نەتەمەيى ئە فەوتان بايەخىكى كەمۆينەي ھەيە و بىر گومان يەككى ئە گىرگىزىن بەرھەمەكانىتى. ئەم بەرھەمە ئە ھەشت بەشدا پىشكەش كراوە كە بە شىۋەي جىاجىا و ھەروھە يەكجىش ئە يەك بەرگدا چەندىن جار ئە چاپ دراو. سەجىدى بە گەران و پىشكىن و دواندىنى كەسانى جۆرەجۆر كە ئە خەلكانى زۆرىيە ناوچە كوردىيەكانىان تىدايە، ئەم بەرھەمەي كۆكردۆتەمە (بىروانە: سەجىدى، ۲۰۱۵: ۱۶۳/۱). ئەلەيت بە بەلاۋبوونەمە و ناسرانى كارەكەي، زۆر كەسى تر بابەتى ئەم چەشەنەيان بۆ ناردووە و ئەم بە راگىرنى ئەمانەت تۆمارى كىروون. ھەزار ئە **چايشتى مەپوورەكەيدا** ئاورىكى لى-

داوختهوه و دانی به هه‌بوونی قسه‌ی نه‌ستق و نه‌زیله و گاته‌جاره‌کانیدا ناوه (هه‌ژار، ۲۰۰۷: ۳۵). له رۆژگارانی دواتردا کهسانی وه‌کوو که‌جیی جندی (۲۰۰۸) و فه‌قئ شیخ وه‌سانی (۲۰۱۵) و ئیبراهیم ئه‌حمه‌دی (۱۳۹۹) گۆشه‌گه‌لیک له ئه‌ده‌بی فۆلکلۆریان له فه‌وتان رزگار کردووه.

۲- ته‌ومری باس

۲-۱. چوارچۆیه‌ی کاری عه‌لا‌ئه‌دین سه‌جادی له رهنه‌ی مرواری‌دا:

عه‌لا‌ئه‌دین سه‌جادی ئهم به‌ره‌مه‌یه‌ی له هه‌شت به‌شدا پێش‌که‌ش کردووه. رواله‌تی کار زنجیره‌یی‌بوونی به‌ره‌مه‌یه‌که پێشان‌ده‌دات. ههر به‌رگه‌یک ئهم که‌تیه به سهر چه‌ند به‌شدا دابه‌ش‌کراوه و بۆ ههر به‌شی‌ک ناو‌نیشانیک ته‌رخان‌کراوه. هه‌ندێ له ناو‌نیشانه‌کان له چه‌ند به‌رگدا دووپات‌کراونه‌ته‌وه. هه‌لب‌زاردنی ناو‌نیشانی ههر به‌ش به لی‌ک‌دانه‌وه‌ی باب‌ه‌ته‌کانی ئهو به‌شه، تا راده‌یه‌که هه‌بوونی پلانیک له‌پێش‌دا‌پ‌ژراو بۆ به‌ره‌مه‌یه‌که ده‌سه‌لمێنێت؛ گهرچی تا‌کو‌ته‌را له ته‌ومری باب‌ه‌تی ناو‌نیشانه‌که دوور ده‌که‌وت‌ه‌وه.

۲-۲. شیومزاری کوردی له رهنه‌ی مرواری‌دا:

عه‌لا‌ئه‌دین سه‌جادی هه‌ولێ داوه ههر باب‌ه‌ت و نه‌زیله و قسه‌یه‌که که تۆماری ده‌کات، ئه‌گهر وتووێژ و ده‌مو‌را‌وێژیک تابه‌تی تێدا‌یه، به هه‌مان شیوه‌ی خۆی تۆماری بکات و هه‌چ گۆرانی‌یک به سهردا نه‌هێنێ. به‌و واتایه هه‌ولێ داوه راسته‌وپراست به ههر شیومزار و بن‌زار و به ههر ده‌مو‌را‌وێژیک به گوێی گه‌یشته‌وه، به‌و شیوه‌یه ب‌ینووسێته‌وه و تۆماری بکات؛ گهرچی خۆی (۲۰۰۰: ۳) پێی وایه که گێرانه‌وه‌ی زاریه‌زاری‌ده‌بێته‌وه‌ی گۆران و تیکه‌وته‌نی که‌م-وزیادی له باب‌ه‌ت و ده‌قی گێرانه‌وه‌که‌دا.

لێره ده‌بێ په‌نجه بۆ خائیک گ‌ر‌نگ راک‌شین که له کاری سه‌جادی‌دا به‌دی-ده‌ک‌رێ؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که عه‌لا‌ئه‌دین سه‌جادی خۆی هۆشی به لای زاراوه و شیوم‌زاره کوردیه‌که‌نه‌وه بووه و وه‌کوو تابه‌ته‌مه‌ندییه‌کی زمانی کوردی درکی پێ‌کردووه؛ بۆ نموونه له به‌رگی ۴ (سه‌جادی، ۲۰۱۵: ۱۲۳/۴) ده‌لێ: «دیی س‌نگ‌رت‌کان ههر له‌و ولاتی کۆیه، ئه‌مانه زۆرتر شیوه‌ی قسه‌کردن‌یان ئه‌چێته‌وه سهر هه‌مه‌ومن». سه‌جادی (۲۰۱۵: ۱۶۳/۱) هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی به به‌وه داوه که له ئه‌نجامی گه‌ران و پشکنین بۆ کۆ‌کردنه‌وه‌ی ئهم به‌ره‌مه‌ کۆمه‌لێ «وشه‌ی کوردی په‌تی» ی راده‌ست‌کردووه. زمانی ئهم کاره سامانیکی به‌نرخ‌ی له شیوم‌زاره‌کانی کوردی راک‌رتوووه و پاراستوووه. ئهم به‌ره‌مه‌دا نووسهر که‌لکه‌لای زمانی ئه‌ده‌بی و زمانی نووسینی و زمانی پێ‌وه‌ری خسته‌وه‌ لاره و شی‌وا‌زی لی‌کۆلێنه‌وه‌ی زانستیانه‌ی فۆلکلۆر و ئه‌ده‌بی زاره‌کی گ‌رت‌وته به‌ری‌وه‌یه‌ ده‌بینین ئه‌ندام له

چەندىن ناوچە و عەشرەت و ھۆز و تاقمى كۆمەلگای كوردى ئەم بەرھەمەدا ھەر يەك بە زارى خۆى، ئامادىيە و سىماى شىۆمەزارى خۆى تىدا دەبينتەو. يەكئ لە پەھەندەكانى گەنگىي ئەم بەرھەمە لىرەدايە.

٢-٣. چەندىتتى شىۆمەزەرە كوردىيەكان لە رشتەى مروارىدا:

ئەو شىۆمەزارانەى لە رشتەى مروارىدا دەرکەوتوون و دەقەيان پى تۆمار كراو، برىتين لە: ئەردەلانى، ھەولپىرى، جافى، شارمەزورى و مەكرىانى لە ژىرلەكانى كەمانجى ناوەرەست؛ كەمانجى سەررو، ھەورامى و گۆرانى. بۆ ئەودى كە لىكۆلنەوئەكە شىۆزىكى زانستىيانەى ھەبى، لە ژىر ناوئىشانى لەكانى كەمانجى ناوەرەست، كەمانجى سەررو، كەمانجى خوارو، ھەورامى و گۆرانىدا بابەتەكان پۆلنەندى دەكەينەو.

خالىكى گەنگ كە دەبى ئامازدى پى بکەين ئەودە كە نووسەر كەتەبەكەى بە زمانى كەمانجى ناوەرەست نووسىوئەو. بۆيە تەومرى باسەكان و ئەودى دەقى زۆرىنەى كەتەبەكەى بەم شىۆمەزەرە نووسراو. شىۆمەزەرەكانى تر زۆتر لە دوو توپى وتووئىزا و يا بە شىۆمە دەقەكى وەرگىراو دەرکەوتووبەلام تايەتەندىيەكى گەنگ لە كارەكەيدا بەر چاو دەكەوئىت؛ ئەوئىش ئەودە كە درىژەداربوون و تىكئالانى گىرپانەوئەكان وىرپاى زۆربوونيان، ئەوانەى بەرەو ئەو باومەرەمان بەرن كە خودى ئەلەدەين سەجەدىش كە زمانى بنەرەتتى كەتەبەكەى لەسەر كەمانجى ناوەرەست دامەزراندووب، ھەندى جار تىكەلى كەردوون و كەوتۆتە ژىر كارىگەرى ئەو شىۆمەزەرە كە لە دوو توپى وتووئىزەكاندا دەكەوئە نۆ دەقەكەو؛ بۆ نمونە كاتى باسەك دەگىرپتەو كە كەسايەتەيەكى كەمانجى سەرروى تىدايە، ديارە قسەكان ھەر بەو زەرە گواستراوئەو؛ ئەو شوئەى كە لە دۆخى ئاسايدا سەجەدى بە كەمانجى ناوەرەست دەينووسى، كەردووبەتە كەمانجى باكوور: «... لە بەرزان ھەندى كەس ھەلئەپەرىن؛ مەلەيەكەش چوو سەرچۆپىيەكەى لە دەست وەرگرتن؛ خەلكەكە وتیان: ئەزەنى ئەم فەلەھىن؟ تۆ بۆچى داوئى لگەل مە تكت؟ مەلا وتى: ھوون فەلەھن ئەزك قەشى وە! وان گوتن: ئەزەنى چ دىيژى؟ تۆ پىخەمبەرى مەيى، نە قەشەيى. گوت: ئەز نشىم شەفاعەتا وا ھەما بکەم، ئەز قەشەمە!...» (سەجەدى، ٢٠١٥: ١٦/٢). ئەو بەشەى «وان گوتن» و «گوت» كە نووسىنى خودى سەجەدىيە، دەبوو لەسەر چوارچىوئەى زمانى بنەرەتتى كەتەبەكە ببايەن و بىگوتايە: «ئەوان گوتيان» و «گوتى». بە گشتى ھەندى جار زەرەكانى ترىش دەكەونە نۆ چوارچىوئەى زمانى گىرپانەوئەكە و زۆرىك لە بابەتەكەى پى دەنووسىتەو.

٤-٢. کرمانجی ناوړاست

ههروهک ئاماژه‌مان پێدا بڼه‌مای زمانی نووسینیی رسته‌ی مرواری زمانی کرمانجی ناوړاسته که عه‌لانه‌دین سه‌جادی له سه‌رجه‌می به‌ره‌مه‌که‌یدا به‌کاریه‌یناوه. له به‌ره‌مه‌ی به‌ریاسدا ئهم زمانه ته‌مور و کۆله‌که‌ی سه‌ره‌کیی خانه‌ی زمانی نووسینه‌که‌ی پیکه‌یناوه. نموونه‌ی ئهم زمانه له چه‌ند شویندا به‌ر چاو ده‌که‌وئ:

٢-٤-١- له سه‌ره‌تاکاندا

یه‌که‌م له ده‌سپیک و سه‌ره‌تا و پێشه‌کیه‌کاندا؛ وه‌ک له «سه‌ره‌تا» ی به‌رگی یه‌که‌مدا ده‌نووسیت: «گیتی ئه‌ده‌ب، گیتییه‌کی فراوانه؛ نامه‌وئ له‌وه بدویم. ئه‌گه‌ر یه‌کیک ویستی به‌ پوختی لێی تیگه‌، ته‌ماشای کتیبی میژووی ئه‌دمبی کوردی عه‌لانه‌دین سه‌جادی بکا» (سه‌جادی، ٢٠١٥: ٥/١). لێره ده‌بینین که به‌ زمانیکی ئه‌دیباڤه و فه‌رمی، هه‌روه‌کوو زمانی نووسینی ئه‌و به‌ره‌مه‌کانی تری ده‌نووسیت. خۆشی به‌ سیه‌م که‌سی تاک ناو‌ده‌بات. له‌م به‌شه‌دا تایبه‌تمه‌ندیی زمانه ئه‌ده‌بییه فه‌رمیه‌که‌ی به‌ ته‌واوه‌تی را‌گرتووه. ئهم سه‌ره‌تایه له هه‌موو هه‌شت به‌رگه‌که‌دا به‌دی‌ده‌کریت و له هه‌ر کامیدا به‌ پێی پێویست باسیکی نووسیوه.

٢-٤-٢- له نیوه‌ندی گێڕانه‌وه‌کاندا

دووهم له نیوه‌ندی گێڕانه‌وه‌کانیدا؛ وه‌کوو: «کابرایه‌کی کورد رۆژیک له‌و شارمه‌زوورمه‌ تای لێهاتبوو. رۆژه‌که زۆر گه‌رم بوو. هه‌ر چه‌ند داوای ئاوی ده‌کرد، ئاوی ساردی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. ئاوی گه‌رمیان ئه‌دايه و هه‌یج هه‌وايه‌کی فینکیشی نه‌ئه‌دی. ئه‌ونده هه‌بوو شاخی هه‌ورامان له دوورمه‌ دیار بوو...» (سه‌جادی، ٢٠١٥: ٨٩/١). نموونه‌ی ئهم بابته زۆره و له سه‌رتاپای به‌ره‌مه‌که‌دا ده‌بینریت.

٢-٤-٣- له پاشه‌کیه‌کاندا

ئهم به‌ره‌مه له هه‌ندئ به‌رگیدا پاشه‌کیه‌کی بۆ دانراوه؛ وه‌کوو له به‌رگی دووهمدا ده‌بینین که نووسه‌ر له ژێر نانیسانی «دوایی» دا باسیکی کورتی هێناوه. لێره‌دا فه‌رمویه: «ئه‌وا به‌رگی دووهمی رسته‌ی مرواری له ژێر چاپ دمرچوو، که‌وته به‌ر ده‌ست خۆیندموارانه‌وه. من ماوه‌یه‌کی چه‌ند سالییه له‌گه‌ل ئهم کتیه‌ خه‌ریکم ...» (سه‌جادی، ٢٠١٥: ١٥٨/٢). سه‌بارته به‌ ئه‌وه‌ی ئهم سێ ته‌موردا ده‌بینین، ده‌توانین بڵێین که زۆرینه‌ی به‌شه‌کانی ئهم کتیه به‌م شیوازه و به‌م شیوه‌زار و دهم‌روا‌ئێزه نووسراوته‌وه که تایبه‌تمه‌ندی سه‌ره‌کیی زمانی نووسینه‌کانی عه‌لانه‌دین سه‌جادییه.

٢-٤-٤- ئەردەلانی (سەنەیی)

یەكێ ئەو شیۆمەزارانە ی بارستاییەکی زۆری لە کتیی **رەشەیی مرواری** داگیر کردوو، شیۆمەزاری ئەردەلانی یا سەنەییە. لە تاییەتمەندییەکانی بەرچاوی ئەم شیۆمەزارە گۆرانی پیتی «ب» بۆ «و» و «و/وو» ی نیۆ دۆخی گەردانی کردارەکانە بۆ «گ»؛ وەکوو چۆن «دیو» دەبێتە «دیگ»؛ بۆ نمونە: «سە سەقا و بالانتەران گۆتیان پێوە وئ، گۆی دوژمن کەر وئ و چاوی گشت وردەشتری و گەلایی کویر وئ!...» رۆانیم **پیاگیکپیش-چەرمگی** نوورانی لە سەر بەردەکە ی مەحمود گوانی **لئ هەلایاگە** (سەجادی، ٢٠١٥: ٢٣/١). ئەم نمونەیدە جگە لە جیگۆرکێ «و» و «ب» بۆ «گ» ئەو وشەگەلەدا کە دیاری کراون، هاتنی وشە «گشت» ئەو ئەدگارە شیۆمەزاری ئەردەلانی زیاتر دەجەسپێنێت. هەرودها وەکوو: «... پاشا! من ماستم **هاوردگە** توێژی **نەشکیاگە**، گەردی لئ **نەنیشگە**...» (سەجادی، ٢٠١٥: ١٠٥/١).

لە نمونەییەکی تردا هەندێ تر لە تاییەتمەندییەکانی ئەردەلانی دەبینن: «**بیاوێک** هەبوو لە سە مەلووی ناو بوو؛ دراوسێیەکیان هەبوو **ئائەسکەری** ناو بوو. **ئائەسکەر** لەوانە بوو چەوری ئەدا لە سەمێل و ئەیوت؛ چێشتەکەمان چەور بوو. بە دەمیشیو قورقینە ی درۆزنە ی لئ ئەدا. **رۆژیک** مەلوو سەبەتە یە ک سیفزموینی ئەبردمو بۆ مائەو. ئەبوا یە بەر دەرگای مائی **ئائەسکەریشا** بچوا یەتەو. ئەئەویست **ئائەسکەر** بەمە بزانی. سەری سەبەتە کە ی داپۆشیبوو. کە بەویدا تیپەری **ئائەسکەر** لە بەر دەرگادا وەستابوو. لئ پرسی: مەلوو ئەو چەس لە ناو ئەو سەوتەدا داتپۆشیگە؟ مەلوویش ئەلئ: **ئائەسکەر** ئەو ئەو چتەسە کە گەرەکمە ئێوە نەزان چەس» (هەمان: ١٠٨/٥). هاتنی «چەس» ئەم گێڕانەومیدەدا هەلگری ئەدگارێکی ئەردەلانییە. هەرودها خاڵێکی تر کە لێرە دەرکەوتوو ئەومیدە کەلەم گێڕانەومیدەدا ئەدگاری کارتیکراویتی عەلانیە دین سەجادی هەست دەرکێ: ئەومیدە کە لە ئەردەلانی پیتی «دا» لە کۆتایی وشەکاندا بەکارناگیردێ و زۆرتر «دال»ە کە ی دەسوێ و هەر «ا» بێژدەکرێت.

یەكێ تر لە تاییەتمەندییەکانی شیۆمەزاری ئەردەلانی رەچاگردنی جیاوازی نیوانی «بوون: بودن» و «بوون: شدن». بەم شروۆقیە کە یەکەمیان پیتی «ب»ە کە ی بە ساغی دەمێنێتەو، کەچی دووهمیان لە گەرداندا «ب»ە کە ی دەبێ بە «و»؛ وەکوو: «کە چووم بۆ حەج ئەو دەشتی عەرەبستانە غەزموێکی خویان هاورد و ناویان نا حوشتەر... حوشتەر ئەو تاوێرێک وو، ملیکی پیچوقەمچ: ئەو سائە چووبومە دیوەخانە کە ی سە ی ئەحمەدی بابەرەسوول لە سلیمانی شتیکیان بۆ هاورد پێیان ئەوت نێرگەلە؛ شتیکی پیچپیچی پێوەبوو ئەتوت سوجەماری شارموزور... ملی ئەو حوشتەرمش ئەو ماریپێچە ئەچوو... هەر ئەوندە بەرز وو ئەتوت چوار هەسوونت خستگەسە سەر یەک...» (هەمان: ٥٦/٥)؛ ئەم گێڕانەومیدەدا «نەو» لە

جیى «نەبوو»، «تاوئىرىك وو» لە جیى «تاوئىرىك بوو»، «بەرز وو» لە جیى «بەرز بوو» ھاتوون؛ لە ھەمان ھالدا دەبینین کە لە «پێوەبوو» دا «ب» کە وەك خۆى بە ساغى ماوئەتەو. (ھەروەھا بۆ سنەھى برۆوانە: ۵/۵، ۴۶/۵).

ئەدگارێكى تر لە ئەم بابەتەدا ئەوەیە کە لە بەیت و گۆرانى فۆلكلۆرىشدا ئەم دابەشكارىیە شێومزارییە بەر چاودەكەوئ؛ وەك ئەم بەیتە: «مائهو مائیه وەك مانگای چلئس/زولفى لوول داگە وەك پەتكە گوريس» (سەجادی، ۲۰۱۵: ۷۶/۲). (بۆ نمونەى زۆرتى ئەردەلانى برۆوانە: ھەمان: ۸۳/۴). «پیاوئىك ھەبوو لە سنە مەولووى ناو بوو؛ نەخۆش ئەكەوئ ئەچیتە لای ھەكیم برايم. ھەكیم برايم پسوولەى بۆ ئەنووسى بۆ لای سەید شەرىفى دموافرووش بۆ دەرمان. مەولوو ئەچى دەرمانەكە ئەكړئ، بەلام ناخووا. پاشان ئەچیتەتەو بۆ لای ھەكیم برايم و ئەلئ چاك نەبوومەتەو. ئەویش ئەلئ: دەرمانەكەت خوارد؟ ئەلئ: نە و ئەلئ: سەندىشت؟ ئەلئ: بەلئ! ئەلئ ئەى بۆچ نەتخوارد؟ ئەلئ: ھەكیم برايم! تۆ پوولت خەج كردگە تا بووگى بە ھەكیم؛ ئەشئ زیننەگانی بكەى، ئاغای سەى شەرىفى دموافرووش پوولئ سەرف كردگە تا بووگە بەو دموافرووشە، ئەچیتەشئ زیننەگانی بكات، منیچ پوولم داگە بە دمواكە و نەمخواردگە گەرەكمە بمینم زیننەگانی بكەم!»؛ لەم گێرانیەوئەدا جگە لە دەم و پراوئى تايبەتى ئەردەلانى، ئەو وشانەى كە پێرەنگ كرەوئەتەو نیشانە و تايبەتمەندى ئەم شێومزارییان پێوەیە؛ لە ھاتنى «گ»، «یچ» لە جیى «یش»، «ئەشئ» لە جیى «ئەبئ» و شێوئى تايبەتى دەرپىنى «زیننەگانی». (بۆ نمونەى زیندەترى ئەم بابەتە برۆوانە: ھەمان: ۶۵/۶، ۱۰۷).

۲-۴-۵- ھەولئىرى

لە گەرنەگەرىن دياردەكانى شێومزاری ھەولئىرى بەكارھێنانى «لۆ» لە جیى «بۆ» و جیگۆپكى «ر» سووك و «لام» ى قەلەو. لە نووسىنى شێرزاد ھەسەنىشدا ئەم ئەدگارە بەدىدەكړئ؛ وەكوو: «با لۆ دوا جار چاوم پى بکەوئ» (ھەسەن، ۲۰۰۵: ۱۴۲/۲). ھەروەھا برۆوانە: ھەمان: ۲۱۷/۲، ۲۱۹). لە رشتەى مروارىدا وەكوو: «سەید كە سەیر ئەكا قاقەزەكەى ھەلچراو، پىچ ئەلئ: لۆ ئەم قاقەزەت ھەلچراو؟ ئەویش پى ئەلئ: تۆ خۆت ئەزانى من نەخوئندەوارم، پۆستەچىيەكە ھىناى بۆ من و منیش ناوم سەى ەمولقادر، لام وابوو ھى منە، دام بە يەكئ بۆى خوئندەمەو، پاشان زانيم ھى من نيبە و ھى تۆيە ئيتەر من چووزانم. ئەویش ئەلئ: كوو نازانیت مردیت مرئ؟ تۆ نابئ ئەقەرت ببئ ئاخەر كوولۆ تۆ دەنووسن «مەولانا» تۆ كەى مەولانا بوويتە؟» (سەجادی، ۲۰۱۵: ۶۲/۳)؛ ئەوى ئەدگارى ھەولئىرى بئ لەم گێرانیەوئەدا لە «لۆ»، «كوو»، «ئەقەر» لە جیى «بۆ»، «چۆن» و «ئەقل» دا دەرکەوتوو. ھەروەھا وەكوو: «لەو كاتەدا كرمانجئ ھەبوو ناوى ەزیز بوو، ھات بە سەرا و سەیری كرد

مامۆستا زۆر عاجزه به دەست ئەفەندییه کەهه. وتی مامۆستا ئەوه لۆ وا حاجزی؟ وتی: وه لۆلا هەزیز ئەم ئەفەندییه شەری کردیمه. وتی: لۆ؟ وتی پرسیاریکی وای لێ کردیمه نایزانم و ئەویش دەری من دمیزانم...» (هه‌مان: ١٠٧/٥)؛ لێرەش جگه له «لۆ: بۆ»، هاتنی «ح» له جی «ع» و گەردانی تایبەتی کردارەکان له چەشنی «کردیمه» له جی «کردووم»، و هاتنی «دەریم» له جی «دەلیم» له تایبەتمەندییه‌کانی ئەم شیۆمزارییه. له شوێنێکی تردا هاتووه: «... جا ئەم مام و سووویه هەروەخت تووشی مەلا عەبدوڵلا ئەبوو ئەیوت: مامۆستا قسەیه‌کم هه‌یه بیریتم یا نه‌یریتم؟ ئەویش ئەیوت: بیری...» (هه‌مان: ٨٠/٤)؛ لێرە دەبینین که «ر» سووک له جی «لام» ی قەڵەو نیشتووه. هەروەها: «خزمه! نابێ نا! کوو غه‌یره ده‌چنه سه‌ر مانگ و ده‌چنه پۆخی؟! مانگ نووری خودایه، له ژوور چوار ناسمانانه، خوا کوو نووری موبارەکی خۆی به‌م کافر و زەندیقانه پیس ده‌کا؟ ئەوی باوه‌ریشی پێیان هه‌بێت به‌حه‌شتی به‌ چاوی خۆی نابینێ، ئەوه هه‌موو هه‌رتو‌فیه‌ره ئەم فه‌رمه‌سۆنانه دایان نایته‌وه بۆ وەرگێڕانی خه‌رکی... ئای هاوارم! ماری وێرانم! ...» (هه‌مان: ٤٦/٧)؛ ئەم ده‌قەدا چەندین ئەدگاری شیۆمزاری هه‌ولێری وه‌کوو هاتنی «کوو» له جی «چۆن»، «ح» له جی «ه» (له به‌حه‌شت)، «ر» سووک له جی «لام» ی قەڵەو (له‌ هه‌رتو‌فیه‌ر، ماری وێرانم)، شیۆه‌گەردانی تایبەتی کردارەکان وه‌کوو «نایته‌وه» له جی «ناوه‌ته‌وه» دەرکه‌وتووه.

٢-٤-٦- جافی و شارەزووری (هه‌له‌بجه-جوانرۆ)

ئەم شیۆمزاره له راستیدا ژێرلێکی ئەده‌لانییه و به‌ دهم‌واویژ جوێ ده‌کریته‌وه. له باسێکی سه‌ر به‌ وه‌سمان پاشای جافدا سه‌جادی ئاوی گێڕاوه‌ته‌وه: «... سه‌لیمان! ئەم ماسته له بنه‌وه کێ خواردوویه؟ ئەتێ: پاشا! من ماستم هاوردگه توێژی نه‌شکیاگه، گه‌ردی لێ نه‌نیشته‌گه. پاشا ئەتێ: راست یێژێ توێژی ها وه سه‌رموه، له شوێن خۆی، به‌لام لێشی خوریاگه، بره‌وانه ته‌پیه‌گه!» (هه‌مان: ١٠٥/١)؛ جگه له تایبەتمەندییه‌کانی تری ئەم شیۆمزاره که له «گ» کاندای دهم‌ده‌که‌وێ، ئەم شیۆمزاردا به‌ شیۆمه‌یه‌کی تایبەت «یێژی» دهنیشیته جی «ئێژی». هەروەها ئەم شیۆمزاردا کرداری له چەشنی «نووسیویه‌تی» به‌ شیۆدی «نووسیویه‌سی» دهم‌ژێریت؛ وه‌کوو: «... ئەرێ به‌چکه شاری! تۆ بۆچ ئەمه‌نده بێ‌فه‌ری؟! ئاخ‌ر نایێژی وه بێ تیف‌تیه‌ خوا چۆن قه‌وڵیه‌سی؟!» (هه‌مان: ١٠٣/١)؛ واته «خوا چۆن قه‌بوڵیه‌تی؟». یا وه‌کوو: «... ئەویش ئەیوت: بۆچی جمێن ئەدەن؟ میۆزم فرۆشته‌گه وه خاله ئەحمەد، پارەکه‌ی نه‌داگمه‌سێ؛ دوینێ هاتم شه‌روه‌تیکی دامێ - وه قوزه‌لقۆرتم وێ... هه‌مانه‌که‌شی لێ گل‌داگمه‌سه‌وه...» (هه‌مان: ٨٩/٤)؛ به‌ گشتی ئەم شیۆمزاردا پیتی «س» له هه‌ندێ کردار و حاله‌تی گەردانی برێ کرداردا دهنیشیته جی «ت»؛ له چەشنی «نه‌داگمه‌سێ» له جی «نه‌داومه‌تی» و «گل‌داگمه‌سه‌وه» له جی «گل‌داگمه‌ته‌وه». یا وه‌کوو: «پیاویک هه‌بوو عه‌لی مامه‌یان پێ ئەوت خه‌لکی ئەو ولاتی خانه‌قینه و دهم‌ویشی

شیخ بوو؛ که سهیری کرد عالم شپرزن بۆ باران، سهیری بهرز کردموه و وتی: ئه‌ری خوا! و مقوروانیوم، بۆج خۆت نه‌تته‌زانی ئه‌یه به‌شی گهره‌که؛ هاتی له هه‌وه‌له‌وه چی هه‌وو نه‌وو له خه‌زینه‌که‌تا گشتت وم لا و ومو لادا پرژاند و ئه‌وا ئیسته وه دمس حاله‌مه‌که‌وه داماگی، ههر چهن ئیژن وه قوروانت وم چۆرئ باران، تۆ ههر جواویشیان نادیه‌توه؟ ئه‌مه کار بوو تۆ کردت؟» (سه‌جادی، ۲۰۱۵: ۱۳۰/۴). تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م شیومزارش له گوێنی ئه‌رده‌لانی و زۆرتر بریتییه له جی‌گۆرکی «ب» و «و»؛ «و/وو» بۆ «گ»؛ هاویه‌شییه‌کیش له نێو ئه‌م شیومزاره و هه‌ندئ تایبه‌تمه‌ندی نێو هه‌ولێر و سه‌رده‌شتی و خۆشناوه‌تییدا له بیژه‌کردنی «ح» له جی «ع» و «ه» به‌دی‌ده‌کری.

۲-۴-۷- موکریان

شیومزاری موکریان له راستیدا وه‌کوو یه‌کئ له ژێرله‌که‌کانی کرمانجی ناوه‌راست، له رسته‌ی مرواریدا ده‌بینریت و هه‌ندئ ئه‌دگاری ئه‌م شیومزاره تۆمار کراوه. بۆ نموونه: «کابریه‌ک ... هه‌بوو عه‌مه‌دی و تمه‌نی ناو بوو. لیان پرسی: ئه‌ری مام عه‌مه‌د، مام بايز له لایهن دین و دیانه‌توه چۆن پیاویکه؟ وتی: به خودای بابم، خودای لیم هه‌ئناگری، دیومه پۆژووان بخوا، به‌لام نه‌مدیوه نوێژان بکا» (هه‌مان: ۴۷/۵). هاتنی «خودای»، «پۆژووان» و «نوێژان» به‌ ساختی کۆ له ئه‌دگارانه‌کانی شیومزاری موکریانیه.

۲-۵- کرمانجی سه‌روو

به پێی پشکنین و خوێندنه‌وه‌ی رهنه‌گرانه‌ی رسته‌ی مرواری ده‌توانین بڵین که کرمانجی سه‌روو که‌مترین دهرکه‌وته‌ی بووه ئه‌م کتێبه‌دا. به‌لام به ههر حال چهند نموونه‌یه‌کی ئی ده‌بینین؛ وه‌کوو: «... له به‌رزان هه‌ندئ که‌س هه‌ئه‌په‌پین؛ مه‌لایه‌کیش چوو سه‌رچۆپییه‌که‌ی له ده‌ست وهرگرتن؛ خه‌لکه‌که وتیان: ئه‌زه‌نی ئه‌م فه‌له‌هین؟ تۆ بۆچی داوه‌تی لگه‌ل مه‌ تکی؟ مه‌ لا وتی: هوون فه‌له‌هه‌ن ئه‌ژک قه‌شی وه! وان گوته‌ن: ئه‌زه‌نی چ دیژێ؟ تۆ پیغه‌مه‌بری مه‌یی، نه‌ قه‌شه‌یی. گوته‌ن: ئه‌ز نشیم شه‌فاعه‌تا وا حه‌ما بکه‌م، ئه‌ز قه‌شه‌مه‌! وتیان: ئه‌زه‌نی حو دیژێ ئه‌ز پیغه‌مه‌برم، تۆ چه‌قان پیغه‌مه‌بر نی؟...» (سه‌جادی، ۲۰۱۵: ۱۶/۲). (بۆ نموونه‌ی تری له‌م چه‌شنه‌ پروانه: هه‌مان: ۴۵/۵). «مه‌لا فه‌تحو‌ل‌لای هه‌رته‌ل له گوندی بێتوانه ئه‌گه‌رپه‌توه بۆ گوندی هه‌رته‌ل. له رێگادا تووشی شوانیک ئه‌بئ لێی ئه‌پرسن: مام شوان په‌زێ ته‌ چهندن؟ ئه‌لئ: مامۆستا ئه‌پینجن. ئه‌لئ: ئه‌چهند مینه، ئه‌چهند نیرن؟ ئه‌لئ: مامۆستا دوو ئه‌نیرن، سئ ئه‌نیرن. ئه‌لئ: ما ناری ههر پیتج نیرن؟ ئه‌لئ: مامۆستا ئاخر من وه‌کوو ته‌ سه‌فنج نیمه. ئه‌لئ: له‌پکه‌ت زمان که‌وئ ئه‌ری زارت له زیانی دانیه‌!» (هه‌مان: ۳۴/۴). به‌کارهاتنی جێناوی «ته» له‌ بری «تۆ»، دهنگیله‌ی سه‌ره «ه» له‌ لیک‌دراوی وه‌کوو «ئه‌چهند مینه» و وشه‌ی «ما» له‌ واتای «بۆچی» له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م

شیۆمزاریه که لهم گێڕانهوهیهدا دمرکهوتوو، ههروهها وهککو: «... کوپتیکیان ئەلێ: سه بۆ من بابه بۆ ته» (ههمان: ٦٦/٦).

٦-٢. کرمانجی خواروو

زاری کرمانجی خوارووش له رستهی مرواریدا چهند گهواهیکی بۆ خۆی ههیه. یهکن لهم نموونه به شیۆمزاری کهلهپوری هاتوو. ئەویش خاڵیکی سهرنجراکیشی له خۆیا راگرتوو: ئەوهی که بهندیک له نیۆ گێڕانهوهکهدایه، ئەو بهنده بهم شیۆمزاره هاتوو: «ژنێکی کورد مندالێکی کۆریه ی ههبوو، ههڵتهپهپاند و ئەم بهیتانهی به سهرا ههڵتهدا: خوا بیدا نیازم/حهو ژنهپات بخوازم/یهکی تورکی تهماش/یهکی داودپاشا/یهکی پاپسههر سینه/یهکی پای پهڕۆ پینه/یهکی پای دمرکۆلین» (ههمان: ١٤٦/٥). ئەم نموونهیه دهکری له ژیر ناویشانی زاری «گۆرانی» شدا پۆلێبهندیی بکهین. بهتایبهت که له بهیتیکیدا هاتوو: «یهکیکی پهی تیکه گلین/یهکیکی پای چلمهلقوپین» (ههمان). لهم چهند بهیته فۆلکلۆردا که دمتوانین بلین به شیۆمزاریکی تیکهڵ تۆمار کراوه، «پا» به واتای «بۆ»، نههاتنی «ی» لهپاڵخستن له «سههر سینه» له جی «سههری سینه» گرنگترین ئەدگار و تاییهتیهندییهکانی ئەم شیۆمزاری له خۆیدا ههڵگرتوو. له دوو توپی حیکایهتیکی تردا که له شاری کرماشان رووی داوه، گێڕانهوهیهکی کورتی کهلهپوری تۆمار کردوو: «پا وا کهی؟» (ههمان: ١٣٤/٤). واته: «بۆ وا دهکهی؟». ههروهها: «خهلیل ژنهکهی ههر دویتتههاورد تا بیوو ههشت. کاورا له گیان خوهی عاجباتی هات: ژنهی تهلاق دا و دوتیکی تری هاورد. ئەهه کهشه ماشه لێ ئەیه دوو دوو دوت ئەهاورد: به گشتی کار خواست ئەیهیم نییهوود دس له کار خوا با» (ههمان: ١٣١/٤). لهم گێڕانهوهیهدا هاتنی «دویت» له جی «کچ»، «ژنهی» له جی «ژنهکهی»، «نییهوود» له جی «نابج» له ئەدگارەکانی شیۆمزاری کهلهپورین و ههندی تاییهتیهندیی تری وهکو «ئههاورد» له جی «دههینا» و «س» له «کار خواست» دا لهگهڵ ئەرده لانیدا هاوبه شه. ههروهها وهکوو: «دمرویشی کهلهپور لهو کوردموارییه به گوندهکانا ئەسووپنهوود... به دم دهفلیدانهوه گوايه زیکر ئەکهن، ئەلین: هۆ عهباس! تهیرئ مهیرئ کایان! هۆ دایه گهوره ئەمه به دمرکی گونات، چیزئ میزئ پای دمویش بنیره!» (ههمان: ٧٣/٦). لهم بهشهدا بهس «چیزئ میزئ» و «پا» به واتای «بۆ» نیشانهی شیۆمزاری کرمانجی خواروو.

«... دوکتور توووه بوو وتی: کاورا! تو هیچ شهرم ناکهی؟! من یهه سهعات ... وازیکردم چوار قران وه پیم دهی؟» (ههمان: ٧١/٦). له نیشانهکانی کرمانجی خواروو لهم قسهیهدا «یهی» له جی «یهک»، «وازی» له جی «بازی» و «وه پیم دهی» له جی «پیم دمهدهی» دهبنریت. ههروهها وهکوو: «... ئەهه قهره ئەو کاره مهکه، لهو دنیا پای جواو وه زحمهت کهفی...» (ههمان: ٦٣/٦). ئەو بهشانهی دیاری کراون به راشکاوی ئەدگاری شیۆمزاری

کرمانجیی خواروویان پێمویه. یا له چهشنی: «... ناچار دۆسه به دایکهکهی (دایکی منانهکهی) وت: ههسته نان و چایهک پرایهیدا لکخیزه بکه. ئهمجا له بهر خۆیهوه ئهبیوت: من له کوو هووهوو له کوو! لک له کوو ڕموزه له کوو! دهسا داوو ههقم له خوا بسهنپرای ئهی کهتنه!» (ههمان: ٢٧/٧)؛ دیسان «پا» له جی «بۆ»، «دالک» له جی «دایک»، «کوو» له جی «کوئ»، «بسهنی» له جی «بسینی» له تایبهتمهندییهکانی ئهم شیومزاریه.

٧-٢. ههورامی

کهسایهتی و خهڵکی ههورامیش له رشتهی مرواریدا نامادهیان ههیه: وهکوو: «کابرایهکی ههورامی وتی: ههنی فرم واردمن. کابرای هاورپی وتی: کۆگه یانته وێران بۆ؟ وتی: جه مائوو سانی؛ سان جهبالهخانهیهکی مهواردش توێکلهکهش فری مهدا، زۆرابوو خزمهتکاری مهکپانهوه، منیچ کپناوکپناوم کهردمن!» (ههمان: ٦١/١). شیوهی دهرکهوتنی کردارهکان وهکوو «واردمن» و ههندئ وشهی تایبهتی ههورامی وهکوو «جه» له جی «له»، «وو» له جی «ی» ئیزافه و بهتایبهت پاتبوونهوهی وشه بۆ جهختی زیاتر (له «کپناوکپناوم» دا) له تایبهتمهندییهکانی ههورامیه که لهم گپانهوهیهدا دهرکهوتوو. به گشتی له رشتهی مرواریدا ئهوی دهرکهوتهی ههورامیه، له سههرمتای گپانهوهیهوه ناماژه به «کابرا» یا «پیاو» یا «کەس» یکی «ههورامی» دهکری. وهک لهو نمونهی سهروه و له نمونهیهکی تردا دهئێ: «کابرایهکی ههورامی له شوێنیک دانیشیبوو، ...» (ههمان: ١٤٤/٣). ئینجا دهموراویژر و زارهکهشی وهک خۆی گواستۆتهوه: «ئێستا بابهتی خاس ئهمههه، من باوكم خواش بیا مهزۆ کراسیکیش جه متقائش کهردمن ...» (ههمان)؛ «بیامهزۆ» له چهشنی «بیامهزۆ: بیهخشی»، «جه» و «کهردمن» له ئهدهگارهکانی ههورامین. خالێکی سههرنجپاکیش لهم گپانهوهیهدا ئهویه که عهلا ئهدهین سهجادی یا ئهوه کهسهی گپراویهتهوه، گۆپانێکی به سههریدا هیناوه و «باوک» ی له جی «تاته» و «کراس» ی له جی «گجی» داناوه. (ههروهها بۆ ههورامی: ٤٩/٥، ٤٥/٥، ٣٧/٥).

٨-٢. گۆرانی

زاری گۆرانی وهکوو یهکێ له مهزنتهرین و بهربلأوترین زاره کوردیهیهکان دیته ئهژمار. خالێ هابهشی نیوان ههورامی و کهلۆری و لهههکان تری کرمانجیی خواروو له گۆرانیدا کۆدهبههوه. وهکوو: «... ئهگهر مهواچۆ چیش مهوانی...» (ههمان: ٦٦/٦). له گۆشه نیگایهکی ترمه دهکری له گهڵ کرمانجیی خواروودا پیکهوه باس بکری.

٩-٢. ههندئ شیومزاری عهشرمت و هۆزهکان

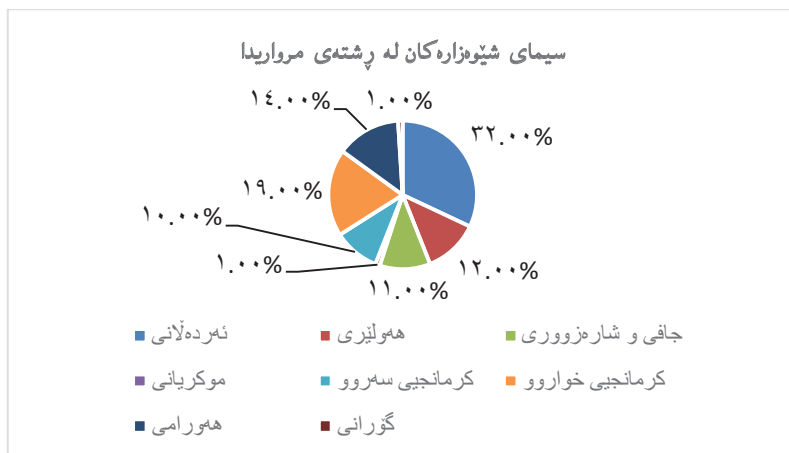
له نیو شیومزاره کوردیهیهکاندا ههندئ هۆز و عهشرمت ههه که له چهده خالێکی دیاریکراودا دهموراویژکی تایبهت دهنوێن. له رشتهی مرواریدا به چهندن نمونهی لهم

چەشنە بەر چاو دەکەوت. وەکوو کەسێکی خۆشناوەتی کە لە باسی خۆیندندا دەئێ: «هەر دەخینم، هەر دەخینم تا دەگەمە شەرحی هەقیقدان، چم زانی، زانی، چم نەزانی دەگەرپێمەو سەر هەوا ملان. دیسان هەر دەخینم هەر دەخینم تا ...» (هەمان: ۲۷/۵)؛ شیوەی تایبەتی بیژەکردنی «خۆیندن» لەم زاردا و جیگۆرکێ «ح» و «ع» لە ئەدگارەکانی. دیسان خۆشناوەتیەک دەئێ: «کابرا (ی خۆشناوەتی) زۆر بەمە دئی خۆش بوو، وتی: ئەی لە هەمری منت کەوئ ئەوەتە دە با بچین» (هەمان: ۱۱۷/۴). شیوە ئاخوتنی ناوچە سیویدیلیش لەم بەرەمەدا دەرکەوتوو: «... ئەویش ئەئێ: دە چاکە بە قوربانی هەمریت بۆ، یا رەبی هەمرت درێژ بچ و خوا هەفت بکا!» (هەمان: ۱۲۱/۶)؛ دیارە ئەمانە نۆزیکن پێکەو. یا لە چەشنی: «کابرایەکی (گەرپووسی) تلیاکی ... ئەبوت: بەد مەسەو بەو بیروون، قوربوونت بووم بەو بیروون، خۆینم وە ئاوی کردیبەو بیروون... ئەپەرسەت بەو بیروون، نماز پات ئەکەم بەو بیروون...» (هەمان: ۷۱/۶)؛ ئەم شیوەزارش تا رادیهک لەگەڵ کرمانجی خواروودا هاوبەشیان هەیە.

۱۰-۲. ئاستبەندی شیوەزار بە پێی بیژەر

دەربەڕین و شیوەی قسەکردن یا نووسین، ئاستی قسەکەر و نووسەر پێشان دەدات. ئەم تایبەتمەندییە لە رێشتەیی مرواریدا بە جوانی دەرکەوتوو. واتە دوو کەس کە پێکەو قسە دەکەن، بە بەکارهێنانی وشە و دەستەواژە و دەربەڕینەکانیاندا ئاست و چین و توێژی کۆمەلایەتیان هەست دەکری. وەکوو لە حیکایەتی «بازگەردانی» دا دەبینین کە دوو سەپانی هاوڕێ یەکیان باز بە سەریهەو دەنیشێ و دەبێ بە شا، ئەوی تر هەر بە سەپانی دەمینیتەو: «کابرای هاوڕێ پێی وت: برام! تۆ ئیستا پادشای ولایتیکی زیت، من هەر کابرا سەپانەکە جارنام» (هەمان: ۵۸/۱). لەم دێردا بەکارهێنانی وشە «زل» ئاستی بیژەرەکە دەنۆیت.

پوختی ئەم بابەتە بە شیوازی نوێنە لە ژێرمودا دەبینین:

۳- ئەنجام:

رشتهی مرواری بەرهەممەیکی گەرنگی عەلانیەدین سەجادی و تیکپای ئەدەبی کوردییە. لەم بەرهەمەدا زۆریەک لە شیۆمزارە کوردییەکان خاوەنی سیما و دەنگ و ڕەنگی خۆیان. ئەم شیۆمزارانە بە چەندین شیواز و لە چەندین ئاستدا لەم بەرهەمەدا دەرکەوتوون. گەرنگترینی ئەم شیۆمزارانە کە لە **رشتهی مرواری** دا دەقیکیان پێ تۆمار کراوە، بریتین لە: ئەردەلانی، هەولێری، جافیو شارمەزووری، موکریان، کرمانجیی سەرۆو، کرمانجیی خواروو، هەورامی و گۆرانی. گەشتیەتی بەرهەممەکە بە کرمانجیی ناوەرپاست نووسراوەتەوه؛ ئەم شیۆمزارە لە پێشەکی و سەرەتاکاندا، لە نێوەندی گێڕانەوهکان و هەروەها لە پاشەکیەکاندا بە شیۆمیەکی سەقامگرتوو دەبێرێت. هەندێ جار نووسەر دەکەوێتە ژێر کارتیکیەری ئەو شیۆمزارمیەوه کە لە گێڕانەوهکاندا یە و هەر بۆیە ئەو شوێنانە کە لە دۆخی ئاساییدا خۆی بە کرمانجیی ناوەرپاست تۆماری دەکرد، بەو شیۆمزارە تایبەتە نووسییەتەوه. زۆریەک لە ئەدگار و تایبەتمەندیەکانی شیۆمزارەکان لەم بەرهەمەدا دەرکەوتوو و تۆمار کراوە؛ وەک «هاتنی «گ» لە ئەردەلانیدا لە جێی «و/وو»، «س» لە جافی و شارمەزووریدا لە جێی «ت»، «ر» سووک لە هەولێریدا لە جێی «لام» ی قەڵەو. هەروەها لەم بەرهەمەدا بە پێی دەرپاویژ و شیۆمی قسەکردنی کەسایەتیەکان چینی و توێژ و تاقمی کۆمەلایەتی کەسایەتیەکان دیاری دەکەیت و سیماکانی ئەو تاقم و چینی و توێژە دەرکەوێت. جگە ئەمانەش هەندێ شیۆمەدرپین و دەم- وراویژی چەند عەشرەت و هۆزی گەورە وەک خۆشناوەتی و سیوێلی لەم بەرهەمەدا دەرکەوتوو و سیماي خۆیان نواندوو.

سەرچاوەکان:

- ئەحمەدی، ئیبراھیم (١٣٩٩). راسی ناوچەیی ئەیلان. سنە: زانکۆی کوردستان، چاپی یەکەم.
- جندی، حەجیی؛ عەقداڵ، ئەمین (٢٠٠٨). فۆلکلۆر کورمانجا. هەولێر: ئاراس، چاپی یەکەم.
- حەسەن، حەمەحەسەن (٢٠٠٥). هزر و شیواز لە چیرۆکی کوردیدا. هەولێر: ئاراس، چاپی یەکەم.
- حەسەن، شیرزاد (٢٠٠٥). سەرچەمی بەرهەم، پۆمانەکان. بەرگی ٢، هەولێر: ئاراس، چاپی یەکەم.
- خەزەندەر، مارف (٢٠٠٦). مێژووی ئەدەبی کوردی. بەرگی ٧. هەولێر: ئاراس، چاپی یەکەم.
- سەجادی، عەلانیەدین (٢٠١٥). رشتهی مرواری. ٨ بەرگ. [بێ شوێنی چاپ].
- سەجادی، عەلانیەدین (٢٠٠٠). مێژووی پەخشانی کوردی. هەولێر: ئاراس، چاپی یەکەم.
- سەجادی، عەلانیەدین (٢٠١٨). نەرخناسی. سنە: کوردستان، چاپی یەکەم.
- شیخ وەسائی، فەقی (٢٠١٥). خۆشناو و دۆ و دۆشاو. هەولێر: ناویدی، چاپی یەکەم.
- عوسمان، ڕەئوف (٢٠١١). ئاسۆیەک بۆ پەخنی ئەدەبی. بەغدا: دارالصحاف.
- کۆمەڵەتاری کۆنفرانسی گەرمیان (٢٠٢١). «ژیان و بەرهەمەکانی نووسەر و ڕوناکبیری گەورە کورد عەلانیەدین سەجادی».
- گەنجیی، شیرکۆ (٢٠١٦). «کورتەمێژوویەکی لەسەر ژانی مامۆستا عەلانیەدین سەجادی»، مائێپری «مێژووی کورد».
- هەژار، عەبدولرەحمان شەرەفکەندی (٢٠٠٧). چێشتی مەجیور. نووسیار ماجد مەردوخ پۆحانی. سنە: مێهرەگان، چاپی دووھەم.

جلوه های سیمای گویش های مختلف کردی در کتاب رشته ی مرواری

چکیده:

علاءالدین سجادی چنان ستونی نستوه برای ادبیات و فولکلور کردی، با گردآوری کتاب رشته مرواری، گنجینه ای پربار از زبان، فرهنگ و میراث ملی کردی را فراهم آورد. در این اثر بر مبنای واقعیت دنیای شخصیت ها، رنگ و بو، لحن و سیمای قاطبه مردم کرد بروز یافته است. رشته ی مرواری به مثابه بوستانی است که اغلب طبقات و قشرهای گونه-گون مردم کرد در آن عضوی دارند. مهمترین نشانه این حضور در این اثر در محور ادبیات گویش های کردی نمود یافته است. این جستار با بازخوانی تحلیل گرایانه اثر بر آن است که مبانی و جلوه های این گویش ها و نقش و جایگاهشان در تکوین سیمای کلی ادبیات کردی در کتاب را به بوته بحث و بررسی بکشد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که این اثر شکل و شمایل سالم و دست نخورده فراوانی از زبان و ادب کردی را در خود محفوظ داشته است. هنر و قدرت آفرینشگری علاءالدین سجادی در تنظیم و آراستن ادبیانه متن های گونه گون آن است.

کلیدواژه: علاءالدین سجادی، رشته ی مرواری، ادب عامه، فولکلور کردی، گویش های کردی.

The appearance of different Kurdish dialects in the Reshte-y Merwari

Abstract:

AlaaddinSajjadias a pillar of Kurdish literature and folklore, collected a rich treasure trove of Kurdish language, culture, and national heritage by compiling a Reshta-y Merwari. In this work, based on the reality of the world of characters, figures, the tones and images of the Kurdish people have been revealed. It is a garden in which most of the different classes and cortex of Kurdish people are members. The most important sign of this presence in this work is reflected in the literature of Kurdish dialects. This research whit analytical re-reading of the work aims to discuss the principles and effects of these dialects and their role and position in the formation of the general image of Kurdish literature in the book. The results of the research indicate that this work has preserved many lucid and intact forms of Kurdish language and literature. The art and creative power of AlaaddinSajjadi is in the literary arrangement and decoration of its various texts.

Keywords: AlaaddinSajjadi, Reshta-y Merwari, Public literature, Kurdish folklore, Kurdish dialects.